

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

13. října 2022 *

„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 651/2014 – Článek 2 bod 83 – Přímý a bezpodmínečný odkaz na unijní právo – Přípustnost otázek – Podpora výzkumu, vývoje a inovací – Pojem ‚organizace pro výzkum a šíření znalostí‘ – Vysokoškolská instituce vykonávající hospodářské a nehopodářské činnosti – Určení hlavního cíle“

Ve spojených věcech C-164/21 a C-318/21,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podané rozhodnutími Administratīvā rajona tiesa (okresní správní soud, Lotyšsko) (C-164/21) a Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správní soud, Lotyšsko) (C-318/21) ze dne 12. března 2021 a ze dne 11. května 2021, došlými Soudnímu dvoru dne 12. března 2021 a dne 21. května 2021, v řízeních

„**Baltijas Starptautiskā Akadēmija**“ SIA (C-164/21),

„**Stockholm School of Economics in Riga**“ SIA (C-318/21)

proti

Latvijas Zinātnes padome,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení C. Lycourgos, předseda senátu, L. S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin a O. Spineanu-Matei (zpravodajka), soudci,

generální advokátka: T. Čapeta,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za „Baltijas Starptautiskā Akadēmija“ SIA I. Cvetkovou,
- za „Stockholm School of Economics in Riga“ SIA E. Balode-Buraka, D. Dričem, L. Rasnačem, advokāti,

* Jednací jazyk: lotyština.

- za lotyšskou vládu J. Davidoviča, I. Hūna a K. Pommere, jako zmocněnkyněmi,
- za nizozemskou vládu M. Bulterman, M. Gijzen, J. Hoogveldem a J. Langerem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi P. Arenasem, C. Kovácsem a A. Saukou, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 28. dubna 2022,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu čl. 2 bodu 83 nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 [SFEU] prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. 2014, L 187, s. 1).
- 2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci sporů mezi soukromoprávními vysokoškolskými institucemi „Baltijas Starptautiskā Akadēmija“ SIA (dále jen „BSA“) a „Stockholm School of Economics in Riga“ SIA (dále jen „SSE“) na jedné straně a Latvijas Zinātnes padome (Lotyšská vědecká rada, Lotyšsko) na straně druhé ohledně zamítnutí žádostí o financování projektů, které tyto instituce předložily v reakci na výzvy Lotyšské vědecké rady k předkládání projektů na základní a aplikovaný výzkum.

Právní rámec

Unijní právo

Narizení č. 651/2014

- 3 Body 45, 47, 48 a 49 odůvodnění nařízení č. 651/2014 znějí takto:
  - „(45) Podpora výzkumu, vývoje a inovací je schopna napomoci udržitelnému hospodářskému růstu, posílit konkurenceschopnost a podpořit zaměstnanost. Zkušenosti s uplatňováním nařízení [Komise] (ES) č. 800/2008 [ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články [107 a 108 SFEU] prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách) (Úř. věst. 2008, L 214, s. 3)] a rámce Společenství pro státní podporu výzkumu, vývoje a inovací ukazují, že selhání trhu může bránit v dosažení optimálního výkonu trhu, a tím snižovat efektivitu související s externalitami, veřejnými statky/přeléváním znalostí, s nedokonalými a asymetrickými informacemi, jakož i s nedostatečnou koordinací a selháním sítě.
  - [...]
  - (47) Pokud jde o podporu na výzkumné a vývojové projekty, měla by podpořená část výzkumného projektu zcela spadat do kategorií základního výzkumu, průmyslového výzkumu nebo experimentálního vývoje. [...]

- (48) Vysoce kvalitní výzkumná infrastruktura je stále nezbytnější z hlediska průlomového výzkumu a inovací, jelikož láká talenty z celého světa a je nezbytná při podpoře nových informačních a komunikačních technologií a klíčových základních technologií. [...]
- (49) Výzkumná infrastruktura může vykonávat hospodářské i nehospodářské činnosti. Aby se zamezilo poskytování státní podpory na hospodářské činnosti prostřednictvím veřejného financování činností nehospodářských, měly by být náklady a financování hospodářských a nehospodářských činností zřetelně oddělené. Je-li infrastruktura využívána pro činnosti jak hospodářské, tak nehospodářské povahy, pak státní podporou není financování nákladů na nehospodářské činnosti dané infrastruktury, jež plyne ze státních prostředků. [...]"

4 Článek 1 tohoto nařízení, nadepsaný „Oblast působnosti“, v odstavci 1 stanoví:

„Toto nařízení se použije na tyto kategorie podpory:

[...]

d) podpora výzkumu, vývoje a inovací;

[...]"

5 Článek 2 tohoto nařízení, nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se použijí následující definice:

[...]

Definice v oblasti podpory výzkumu, vývoje a inovací

83) ‚organizací pro výzkum a šíření znalostí‘ se rozumí subjekt (např. univerzita nebo výzkumný ústav, agentura pro transfer technologií, zprostředkovatel v oblasti inovací, fyzický nebo virtuální spolupracující subjekt zaměřený na výzkum) bez ohledu na jeho právní postavení (zřízený podle veřejného nebo soukromého práva) nebo způsob financování, jehož hlavním cílem je provádět nezávisle základní výzkum, průmyslový výzkum nebo experimentální vývoj nebo veřejně šířit výsledky těchto činností formou výuky, publikací nebo transferu znalostí. Vykonává-li tento subjekt rovněž hospodářské činnosti, je třeba o financování, nákladech a příjmech souvisejících s těmito činnostmi vést oddělené účetnictví. Podniky, jež mohou uplatňovat rozhodující vliv na takovýto subjekt, například jako podílníci nebo členové, nesmějí mít přednostní přístup k výsledkům, jichž dosáhl“.

Sdělení Komise z roku 2014

6 Sdělení Evropské komise, nadepsané „Rámec pro státní podporu výzkumu, vývoje a inovací“ (Úř. věst. 2014, C 198, s. 1) (dále jen „sdělení Komise z roku 2014“), v bodech 17, 19 a 20 stanoví:

„17. Organizace pro výzkum a šíření znalostí (dále jen ‚výzkumné organizace‘) a výzkumné infrastruktury jsou příjemci státní podpory, pokud jejich veřejné financování splňuje všechny podmínky čl. 107 odst. 1 [SFEU]. Podle sdělení o pojmu státní podpory a v souladu s judikaturou Soudního dvora musí příjemce splňovat podmínky pro to, aby mohl být

považován za podnik, což však nezávisí na jeho právním postavení, tj. zda byl zřízen podle veřejného, nebo soukromého práva, ani na jeho ekonomické povaze, tj. zda usiluje o zisk, či nikoliv. Rozhodujícím faktorem pro uznání příjemce jako podniku je spíše to, zda vykonává hospodářskou činnost spočívající v nabízení výrobků nebo služeb na daném trhu [...]

[...]

19. Komise má za to, že nehopodářské povahy jsou obecně tyto činnosti:

a) primární činnosti výzkumných organizací a výzkumných infrastruktur, zejména:

- vzdělávání s cílem zvýšit počty a zlepšit kvalifikaci lidských zdrojů. V souladu s judikaturou [...] a rozhodovací praxí Komise [...] a podle sdělení o pojmu státní podpory a sdělení o službách obecného hospodářského zájmu [...] se za nehopodářskou činnost považuje veřejné vzdělávání organizované v rámci státního vzdělávacího systému, jež je z velké části nebo zcela financováno ze státních prostředků a je státem kontrolováno,
- nezávislý VaV s cílem získat nové poznatky a lépe pochopit dané téma, včetně kooperativního VaV, pokud je spolupráce, do níž je výzkumná organizace nebo výzkumná infrastruktura zapojena, účinná [...],
- veřejné šíření výsledků výzkumu na nevylučném a nediskriminačním základě, například prostřednictvím výuky, databází s otevřeným přístupem, veřejně přístupných publikací či otevřeného softwaru;

b) činnosti v rámci transferu znalostí, pokud jsou prováděny buď výzkumnou organizací nebo výzkumnou infrastrukturou (včetně jejich oddělení či poboček), nebo společně s dalšími takovými subjekty či jejich jménem a pokud se veškerý zisk z těchto činností znovu investuje do primárních činností výzkumné organizace nebo výzkumné infrastruktury. Nehopodářská povaha těchto činností zůstává zachována i v případě svěřeni dodávek odpovídajících služeb třetím stranám prostřednictvím otevřeného zadávacího řízení.

20. Je-li výzkumná organizace nebo výzkumná infrastruktura využívána pro hospodářské i nehopodářské činnosti, vztahují se na veřejné financování pravidla státní podpory pouze tehdy, pokud toto financování pokrývá náklady spojené s hospodářskými činnostmi [...]. [...]"

Lotyšské právo

7 Vyhláška Rady ministrů č. 725 ze dne 12. prosince 2017 (*Latvijas Vēstnesis*, 2017, č. 248), nadepsaná „Fundamentālo un lietišķo pētījumu projektu izvērtēšanas un finansējuma administrēšanas kārtība“ (postupy hodnocení projektů základního a aplikovaného výzkumu a pravidla pro správu jejich financování), v bodě 2.7 stanoví:

„[Z]ájemcem je vědecká instituce zapsaná v rejstříku vědeckých institucí, která bez ohledu na své právní postavení (veřejnoprávní nebo soukromoprávní) nebo způsob financování vykonává v souladu s právními předpisy upravujícími její činnost (stanovy, vnitřní řád, zakládající listina) primární činnosti nehopodářské povahy a odpovídá definici organizace pro výzkum, která je obsažena v čl. 2 bodu 83 [nařízení č. 651/2014].“

8 Bod 6 vyhlášky č. 725 zní:

„Zájemce realizuje projekt nezávisle na své hospodářské činnosti. Zřetelně odděluje primární činnosti, které nemají hospodářskou povahu (a odpovídající finanční toky), a činnosti, které jsou považovány za hospodářské. Za hospodářské činnosti se považují činnosti vykonávané v postavení obchodníka, pronájem výzkumné infrastruktury a poradenské služby. Jestliže vědecká instituce vykonává i jiné hospodářské činnosti, které neodpovídají primárním činnostem nehospodářské povahy, odděluje své primární činnosti a odpovídající finanční toky od svých ostatních činností a finančních toků, které jim odpovídají.“

9 Bod 12.5 vyhlášky č. 725 stanoví:

„[Lotyšská vědecká rada] posoudí soulad návrhu projektu s následujícími kritérii administrativní způsobilosti: projekt bude realizován ve vědecké instituci, která splňuje požadavky této vyhlášky.“

Spory v původních řízeních a předběžné otázky

- 10 V obou věcech projednávaných před předkládajícími soudy jsou žalobkyně v původních řízeních soukromoprávními vysokoškolskými institucemi, které reagovaly na dvě různé výzvy k předkládání projektů, jež zveřejnila Lotyšská vědecká rada v letech 2019 a 2020 a které se týkaly financování výzkumných projektů.
- 11 Lotyšská vědecká rada je správní orgán pod dohledem ministra školství a vědy, který provádí národní politiku rozvoje vědy a technologií, a to tím, že zajišťuje odborná posouzení, realizuje vědeckovýzkumné programy a projekty financované ze státního rozpočtu, ze strukturálních fondů Evropské unie a z jiných zahraničních finančních zdrojů a vykonává nad realizací těchto programů a projektů dohled.

Věc C-164/21

- 12 BSA je obchodní společnost s ručením omezeným se sídlem v Lotyšsku, jejíž činnost spočívá v poskytování služeb vysokoškolského vzdělávání akademické i neakademické povahy. Jedná se o vysokoškolskou instituci uznanou státem, která je kromě toho zapsána v rejstříku vědeckých institucí.
- 13 Rozhodnutím ze dne 23. ledna 2020 schválila Lotyšská vědecká rada pravidla pro všeobecnou výzvu k předkládání projektů základního a aplikovaného výzkumu na rok 2020, v jejímž rámci předložila BSA návrh projektu.
- 14 Rozhodnutím ze dne 14. dubna 2020 Lotyšská vědecká rada návrh projektu BSA odmítla jako nezpůsobilý k financování s odůvodněním, že ji nelze považovat za vědeckou instituci ve smyslu vyhlášky č. 725, jelikož nenaplnuje definici pojmu „organizace pro výzkum a šíření znalostí“ uvedenou v čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014.
- 15 Lotyšská vědecká rada konkrétně uvedla, že dokumenty, které BSA předložila, neobsahují žádnou informaci, z níž by vyplývalo, že primární činností BSA je provádění nezávislého výzkumu. V tomto ohledu podotkla, že v roce 2019 představovalo 84 % obrátu BSA školné, jež s ohledem na

povahu činnosti BSA (tj. společnosti s ručením omezeným, jejímž hlavním cílem je dosahovat zisku) odpovídá hospodářské činnosti. Lotyšská vědecká rada tudíž dospěla k závěru, že primární činnost BSA musí být považována za činnost obchodní povahy.

- 16 Lotyšská vědecká rada měla rovněž za to, že dokumenty předložené BSA neobsahují dostatečné informace o tom, že podniky, které mohou na BSA uplatňovat vliv, například jako podílníci nebo členové, nemohou mít přednostní přístup k jejím výzkumným kapacitám ani k výsledkům výzkumu, jichž dosáhla. Lotyšská vědecká rada tudíž měla za to, že BSA nemůže zaručit, že realizace projektu a využití jejího podílu na financování budou v souladu s bodem 6 vyhlášky č. 725, který vyžaduje, aby zájemce realizoval projekt nezávisle na své hospodářské činnosti a zřetelně odděloval primární činnosti, které nemají hospodářskou povahu (a odpovídající finanční toky), od činností, jež za hospodářské činnosti považovány jsou.
- 17 BSA napadla zamítavé rozhodnutí Lotyšské vědecké rady před Administratīvā rajona tiesa (okresní správní soud, Lotyšsko), přičemž tvrdila, že její primární činnost spočívá v nezávislém výzkumu. BSA tvrdila, že v nařízení č. 651/2014 ani v pravidlech pro výzvu k předkládání projektů není uvedeno, že zájemce nesmí vykonávat hospodářskou činnost a mít z ní zisk, ani to, jaký má být poměr mezi hospodářskou činností a činností, která hospodářskou povahu nemá. BSA dále tvrdí, že zřetelně odděluje primární činnosti nehospodářské povahy od činností, které hospodářskou povahu mají; činí tak i u odpovídajících finančních toků.
- 18 Předkládající soud se proto táže, jakým způsobem je třeba vykládat pojem „organizace pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014, na který odkazuje lotyšská právní úprava, a podle jakých kritérií lze takovou organizaci charakterizovat.
- 19 Za těchto podmínek se Administratīvā rajona tiesa (okresní správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
  - „1) Může být coby ‚subjekt‘ ve smyslu čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014 kvalifikována (soukromoprávní) organizace, která vykonává různé primární činnosti, včetně výzkumu, ale jejíž příjmy plynou hlavně z poskytování vzdělávacích služeb za úplatu?
  - 2) Je odůvodněné, aby byl pro účely určení, zda dotčený subjekt splňuje požadavek stanovený v čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014, podle něhož je hlavním cílem subjektu nezávisle provádět základní výzkum, průmyslový výzkum nebo experimentální vývoj nebo veřejně šířit výsledky těchto činností formou výuky, publikací nebo transferu znalostí, použít požadavek týkající se vzájemného poměru financování (příjmů a výdajů) z hospodářských a nehospodářských činností? Pokud bude odpověď kladná, jaký je pro účely určení hlavního cíle činností uvedeného subjektu přiměřený poměr financování z hospodářských a nehospodářských činností?
  - 3) Je podle čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014 odůvodněné, aby byl uplatněn požadavek, podle něhož musí být příjmy z primární činnosti znovu investovány do primární činnosti dotčeného subjektu, a je třeba pro účely správného určení hlavního cíle činností zájemce posoudit i další hlediska? Změní se toto posouzení v důsledku použití dosažených příjmů (znovu investovaných do primární činnosti nebo například – v případě soukromého zřizovatele – vyplacených akcionářům ve formě dividend), i v případě, kdy většina příjmů pochází ze školného?

- 4) Má při posuzování toho, zda zájemce naplňuje definici uvedenou v čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014, zásadní význam právní postavení členů uvedeného zájemce – tedy že se jedná o společnost založenou podle obchodního práva, jejímž cílem je vykonávat hospodářskou činnost (za úplatu) za účelem dosažení zisku (článek 1 obchodního zákoníku), nebo že jsou jeho členy či podílňiky fyzické nebo právnické osoby, které vykonávají činnost za účelem dosažení zisku (včetně poskytování vzdělávacích služeb za úplatu) nebo byly zřízeny k neziskovým účelům (například spolek či nadace)?
- 5) Má při posuzování hospodářské povahy činností zájemce zásadní význam poměr počtu tuzemských studentů a studentů z členských států Unie k počtu zahraničních studentů (státních příslušníků třetích zemí, jež nejsou členy Evropské unie) a okolnost, že cílem primární činnosti, kterou tento zájemce vykonává, je poskytovat studentům vysokoškolské vzdělávání a kvalifikaci, jež mohou dle současných mezinárodních standardů zajistit konkurenceschopnost na mezinárodním trhu práce (článek 5 stanov zájemce)?“

Věc C-318/21

- 20 SSE je společnost s ručením omezeným se sídlem v Lotyšsku, která se věnuje zejména rozvoji vědy a jedním z jejích úkolů je provádění základního a aplikovaného výzkumu v oblasti ekonomických věd. Rovněž poskytuje vysokoškolské vzdělávání jak v akademické oblasti, tak v oblasti odborné přípravy. Jejím jediným členem je nadace Rīgas Ekonomikas augstskola – Stockholm School of Economics in Riga, která je zapsána v rejstříku spolků a nadací.
- 21 Rozhodnutím ze dne 22. května 2019 schválila Lotyšská vědecká rada pravidla pro všeobecnou výzvu k předkládání projektů základního a aplikovaného výzkumu na rok 2019, v jejímž rámci předložila SSE návrh projektu.
- 22 Rozhodnutím ze dne 19. září 2019 Lotyšská vědecká rada návrh projektu SSE odmítla jako nezpůsobilý k financování s odůvodněním, že ji nelze považovat za vědeckou instituci ve smyslu vyhlášky č. 725, jelikož nenaplňuje definici pojmu „organizace pro výzkum a šíření znalostí“ uvedenou v čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014.
- 23 Uvedené rozhodnutí vycházelo zejména z toho, že z návrhu projektu SSE vyplývá, že poměr obratu z neekonomických činností této společnosti k obratu z jejich hospodářských činností činil během roku 2018 34 % ku 66 %.
- 24 Lotyšská vědecká rada z toho dovodila, že primární činnost SSE je obchodní povahy a nelze mít za to, že jejím hlavním cílem je nezávisle provádět základní výzkum, průmyslový výzkum nebo experimentální vývoj nebo veřejně šířit výsledky těchto činností formou výuky, publikací nebo transferu znalostí. Rovněž měla za to, že dokumenty předložené SSE neobsahují informace, z nichž by vyplývalo, že všechny příjmy SSE z její primární činnosti jsou znovu investovány do této činnosti.
- 25 SSE napadla zamítavé rozhodnutí Lotyšské vědecké rady u Administratīvā rajona tiesa (okresní správní soud), přičemž zejména tvrdila, že splňuje požadavky stanovené ve vyhlášce č. 725, jelikož je zapsána v rejstříku vědeckých institucí a její primární činnost je neekonomické povahy. SSE v tomto ohledu předložila dokumenty, které dokládají, že finanční toky související s její primární činností jsou odděleny od hospodářských činností a že zisky z jejich hospodářských činností jsou znovu investovány do primární činnosti výzkumné instituce.

- 26 Rozsudkem ze dne 8. června 2020 Administratīvā rajona tiesa (okresní správní soud) žalobu SSE zamítl. I když uvedený soud připustil, že jednou z oblastí, které se SSE věnuje, je i vědecká činnost, uvedl, že ze zprávy o obratu za rok 2018 plyne, že hospodářské činnosti SSE představují větší část příjmů a výdajů, než ty, jež pocházejí z její nehospodářské činnosti. Vyvodil z toho, že SSE není vědeckou institucí, která by mohla být příjemcem státního financování na základní a aplikovaný výzkum.
- 27 SSE podala proti tomuto rozsudku odvolání k Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správní soud, Lotyšsko).
- 28 Uvedený soud má o závěrech posouzení Lotyšské vědecké rady a Administratīvā rajona tiesa (okresní správní soud) pochybnosti. Domnívá se, že kdyby byla akceptována kritéria, která stanovily uvedené orgány pro účely poskytování podpory vědecké instituci a podle nichž platí, že příjmy a výdaje související s jejími hospodářskými činnostmi musí být nižší než příjmy a výdaje z činností nehospodářských, soukromé vysokoškolské instituce by neměly nárok na veřejné podpory na výzkum, což by vedlo k rozdílnému zacházení svědčícímu v jejich neprospěch.
- 29 Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správní soud) je toho názoru, že nařízení č. 651/2014 jasně nestanoví, zda je pro účely kvalifikace subjektu jakožto „organizace pro výzkum a šíření znalostí“ namíste zohledňovat poměr příjmů a výdajů tohoto subjektu plynoucích z jeho hospodářských a nehospodářských činností.
- 30 Domnívá se, že řešení věci, která mu byla předložena, závisí na tom, jakým způsobem Soudní dvůr vyloží čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014.
- 31 Za těchto podmínek se Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Musí být čl. 2 bod 83 nařízení [č. 651/2014] vykládán v tom smyslu, že subjekt (např. univerzita nebo výzkumný ústav, agentura pro transfer technologií, zprostředkovatel v oblasti inovací, fyzický nebo virtuální spolupracující subjekt zaměřený na výzkum), mezi jehož cíle patří nezávisle provádět základní výzkum, průmyslový výzkum nebo experimentální vývoj nebo veřejně šířit výsledky těchto činností formou výuky, publikací nebo transferu znalostí, ale který je financován převážně z příjmů z hospodářských činností, lze považovat za organizaci pro výzkum a šíření znalostí?
- 2) Je odůvodněné, aby byl pro účely určení, zda dotčený subjekt splňuje povinnost stanovenou v čl. 2 bodu 83 nařízení [č. 651/2014], podle něhož je hlavním cílem činností tohoto subjektu nezávisle provádět základní výzkum, průmyslový výzkum nebo experimentální vývoj nebo veřejně šířit výsledky těchto činností formou výuky, publikací nebo transferu znalostí, použit požadavek vzájemného poměru financování (příjmů a výdajů) pocházejícího z hospodářských a nehospodářských činností?
- 3) Pokud bude odpověď na druhou otázku kladná, jaký musí být procentní podíl financování z hospodářských a nehospodářských činností, aby bylo prokázáno, že hlavním cílem daného subjektu je nezávisle provádět základní výzkum, průmyslový výzkum nebo experimentální vývoj nebo veřejně šířit výsledky těchto činností formou výuky, publikací nebo transferu znalostí?

- 4) Má být pravidlo obsažené v čl. 2 bodu 83 nařízení [č. 651/2014], podle kterého platí, že podniky, jež mohou uplatňovat rozhodující vliv na zájemce, například jako podílníci nebo členové, nesmějí mít přednostní přístup k výsledkům, jichž tento zájemce dosáhl, vykládáno v tom smyslu, že členy nebo podílňiky zájemce mohou být fyzické či právnické osoby vykonávající činnost za účelem dosažení zisku (včetně poskytování vzdělávacích služeb za úplatu) nebo osoby zřízené k neziskovým účelům (například spolek či nadace)?“

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

- 32 Podle ustálené judikatury je v rámci spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy založené článkem 267 SFEU pouze věcí vnitrostátního soudu, jemuž byl spor předložen a který musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, jež bude vydáno, aby s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání svého rozsudku, tak i relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru. Jestliže se tudíž položené otázky týkají výkladu unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (rozsudek ze dne 10. prosince 2020, J & S Service, C-620/19, EU:C:2020:1011, bod 31, jakož i citovaná judikatura).
- 33 Na otázky týkající se unijního práva se tedy vztahuje domněnka relevance. Odmítnutí rozhodnout o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem ze strany Soudního dvora je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny, nebo jestliže se jedná o hypotetický problém (rozsudek ze dne 24. února 2022, Tiketa, C-536/20, EU:C:2022:112, bod 39 a citovaná judikatura).
- 34 V projednávaných věcech je Soudní dvůr tázán na to, jakým způsobem má být vykládán čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014, který definuje pojem „organizace pro výzkum a šíření znalostí“. Předkládající soudy však podaly žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v rámci sporů týkajících se uplatnění vyhlášky č. 725 a poskytování veřejného financování na základní a aplikovaný výzkum, které provádí Lotyšská vědecká rada. Jak uvádějí tyto soudy, bod 2.7 vyhlášky č. 725 jasně a bezpodmínečně odkazuje na čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 a stanoví, že zájemci, kteří předkládají projekt, mohou od Lotyšské vědecké rady získat veřejné financování na základní výzkum pouze tehdy, pokud odpovídají definici organizace pro výzkum, jak je obsažena v čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014. Jelikož řešení sporů v původních řízeních závisí – jak uvedené soudy dostatečně vysvětlily – na výkladu tohoto ustanovení nařízení č. 651/2014, zdá se, že odpovědi Soudního dvora na položené předběžné otázky jsou nezbytné k tomu, aby mohly předkládající soudy vydat rozsudek.
- 35 V tomto ohledu je třeba rovněž připomenout, že Soudní dvůr uznal jako přípustné žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se ustanovení unijního práva v situacích, kdy se skutkový stav v původním řízení nacházel mimo působnost tohoto práva, ale ve kterých se tato ustanovení beze změny svého předmětu či působnosti stala použitelnými na základě vnitrostátního práva, jelikož toto právo na jejich obsah přímo a bezpodmínečně odkazovalo. Soudní dvůr kromě toho ustáleně rozhoduje, že v takových situacích je ve zjevném zájmu unijního právního řádu, aby za účelem zabránění rozdílným budoucím výkladům byla převzata ustanovení unijního práva vykládána jednotným způsobem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne

18. října 1990, Dzodzi, C-297/88 a C-197/89, EU:C:1990:360, body 36 a 37; ze dne 24. října 2019, Belgische Staat, C-469/18 a C-470/18, EU:C:2019:895, body 21 až 23 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 10. prosince 2020, J & S Service, C-620/19, EU:C:2020:1011, body 34, 44 a 45).

- 36 Z žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že lotyšské orgány v bodě 2.7 vyhlášky č. 725 přímo a bezpodmínečně odkázaly v rámci definice kritérií způsobilosti pro veřejné financování základního výzkumu na čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 proto, že chtěly zajistit soulad mezi vnitrostátním právem a relevantním unijním právem a slučitelnost svého systému veřejného financování základního výzkumu s pravidly unijního práva týkajícími se státních podpor, takže uvedený odkaz nemění předmět ani působnost tohoto ustanovení.
- 37 Za těchto podmínek je třeba, aby Soudní dvůr odpověděl na první až čtvrtou otázku, které byly položeny v každé z projednávaných věcí, v rozsahu, v němž se týkají výkladu čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014.
- 38 Pokud však jde o pátou otázku položenou ve věci C-164/21, jež se týká relevance původu studentů, kteří studují u daného subjektu, a typu vzdělání, jež tento subjekt poskytuje, coby kritérií pro účely kvalifikace uvedeného subjektu jakožto organizace pro výzkum a šíření znalostí, je třeba konstatovat, že tato otázka má hypotetickou povahu, jelikož předkládající soud dostatečně jasně a přesně neuvedl, proč tuto otázku pokládá a v jakém rozsahu je odpověď na uvedenou otázku nezbytná pro rozhodnutí sporu, který mu byl předložen.
- 39 V žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce ve věci C-164/21 totiž není uvedeno, jak jsou kritéria, jichž se tato otázka týká, v rámci původního řízení relevantní, například do jaké míry z nich vychází rozhodnutí Lotyšské vědecké rady nebo do jaké míry se jich dovolává BSA v rámci své žaloby před předkládajícím soudem. Pátá otázka ve věci C-164/21 proto musí být prohlášena za nepřipustnou.

K první a druhé otázce ve věci C-164/21 a k první až třetí otázce ve věci C-318/21

- 40 Podstatou první a druhé otázky předkládajícího soudu ve věci C-164/21 a první až třetí otázky předkládajícího soudu ve věci C-318/21, které je třeba zkoumat společně, je, zda musí být čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 vykládán v tom smyslu, že subjekt zřízený podle soukromého práva, který vykonává více činností, včetně výzkumu, ale většina jeho příjmů pochází z takových hospodářských činností, jako je poskytování vzdělávacích služeb za úplatu, lze považovat za „organizaci pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 41 Předkládající soudy se tedy Soudního dvora tážou, jak je třeba vykládat pojem „organizace pro výzkum a šíření znalostí“, jak je definován v čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014, a jaká jsou kritéria pro určení takové organizace.
- 42 Podle ustálené judikatury platí, že při výkladu ustanovení unijního práva je třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (rozsudek ze dne 26. února 2019, Rimševičs a ECB v. Lotyšsko, C-202/18 a C-238/18, EU:C:2019:139, bod 45 a citovaná judikatura).
- 43 Článek 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 definuje organizaci pro výzkum a šíření znalostí jako „subjekt (např. univerzita nebo výzkumný ústav, agentura pro transfer technologií, zprostředkovatel v oblasti inovací, fyzický nebo virtuální spolupracující subjekt zaměřený na výzkum) bez ohledu na jeho právní postavení (zřízený podle veřejného nebo soukromého práva)

nebo způsob financování, jehož hlavním cílem je provádět nezávisle základní výzkum, průmyslový výzkum nebo experimentální vývoj nebo veřejně šířit výsledky těchto činností formou výuky, publikací nebo transferu znalostí“.

- 44 V tomto ustanovení je kromě toho uvedeno, že vykonává-li tento subjekt rovněž hospodářské činnosti, je třeba o financování, nákladech a příjmech souvisejících s těmito činnostmi vést oddělené účetnictví. Dále je v něm stanoveno, že podniky, jež mohou uplatňovat na takovýto subjekt rozhodující vliv, například jako podílníci nebo členové, nesmějí mít přednostní přístup k výsledkům, jichž dosáhl.
- 45 Z doslovného výkladu čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014 vyplývá, že ústředním kritériem pro kvalifikaci určitého subjektu coby organizace pro výzkum a šíření znalostí je jeho hlavní cíl, který musí spočívat buď v nezávislém provádění základního výzkumu, průmyslového výzkumu nebo experimentálního vývoje, nebo ve veřejném šíření výsledků těchto činností formou výuky, publikací nebo transferu znalostí.
- 46 Pokud jde zaprvé o pojem „hlavní cíl“, je třeba konstatovat, že tento pojem není v nařízení č. 651/2014 definován. Soudní dvůr tedy musí určit jeho význam a rozsah v souladu s jeho obvyklým smyslem v běžném jazyce [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. února 2020, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Nalodění námořníků v přístavu Rotterdam), C-341/18, EU:C:2020:76, bod 42 a citovaná judikatura]. Cíl subjektu v běžném jazyce znamená účel, kterého chce tento subjekt dosáhnout, a přídavné jméno „hlavní“ zdůrazňuje větší význam dotčeného cíle, a tedy jeho přednost před případnými dalšími cíli, které subjekt sleduje.
- 47 Pojem „hlavní cíl“ použitý v čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014 z tohoto hlediska naznačuje, že organizace pro výzkum a šíření znalostí ve smyslu tohoto ustanovení může sledovat více cílů a vykonávat různé druhy činností za předpokladu, že nezávisle prováděný výzkum nebo veřejné šíření výsledků této činnosti představuje v rámci těchto různých cílů hlavní cíl, který převažuje nad případnými dalšími cíli, jež sleduje tato organizace.
- 48 Tento výklad, podle něhož čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 a pojem „hlavní cíl“, na němž je toto ustanovení založeno, nebrání tomu, aby organizace pro výzkum a šíření znalostí vykonávala i jiné činnosti, které případně mohou být i hospodářské povahy, jako například vzdělávání za úplatu, pokud jsou ovšem tyto činnosti druhotné povahy a nepřevažují nad primárními činnostmi spočívajícími v nezávislém výzkumu či šíření výsledků tohoto výzkumu, které jsou zpravidla povahy nehospodářské, je podpořen i bodem 49 odůvodnění tohoto nařízení a bodem 20 sdělení Komise z roku 2014, z něhož vyplývá, že výzkumná organizace nebo výzkumná infrastruktura může vykonávat hospodářské i nehospodářské činnosti.
- 49 Pokud jde zadruhé o činnosti vykonávané v rámci plnění hlavního cíle subjektu, je třeba uvést, že ačkoliv znění čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014 a použití koordinační spojky „nebo“ naznačují, že organizace pro výzkum a šíření znalostí nemusí provádět výzkum i šíření výsledků zároveň, z výrazu „výsledky těchto činností“ nutně vyplývá, že činnosti organizace v oblasti šíření znalostí se nemohou týkat výsledků jakéhokoliv druhu výzkumu, tedy i výzkumu nikterak nesouvisejícího s dotčeným subjektem, ale musí se alespoň zčásti týkat výsledků výzkumu prováděného daným subjektem.
- 50 Z těchto skutečností vyplývá, že k tomu, aby mohl být subjekt kvalifikován jako „organizace pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014, musí provádět nezávislý výzkum, který je případně doplněn činnostmi spočívající v šíření výsledků tohoto výzkumu.

- 51 Instituce, které se věnují výhradně výuce a odborné přípravě a v obecné rovině informují o současném stavu vědy, tudíž jako organizace pro výzkum a šíření znalostí kvalifikovat nelze. Tento výklad potvrzuje i účel a obecná systematika nařízení č. 651/2014 a režim, který toto nařízení stanoví pro podpory výzkumu, vývoje a inovací, jež – jak vyplývá zejména z bodů 45, 47 a 48 odůvodnění tohoto nařízení – nemohou mít za cíl vyjmout z oznamovací povinnosti podpory, jež jsou poskytovány subjektům, které se věnují výhradně výuce a šíření obecných znalostí, a jež nijak nesouvisí s výzkumnou činností, kterou tyto subjekty ostatně vůbec nevykonávají.
- 52 Co se zatřetí týče kritérií, podle nichž se má posuzovat základní podmínka hlavního cíle subjektu pro účely jeho kvalifikace coby „organizace pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014, především je třeba konstatovat, že tato kritéria nejsou ve zmíněném čl. 2 bodu 83 specifikována. Je z toho třeba vyvodit, že toto ustanovení umožňuje, aby byla při posuzování hlavního cíle subjektu zohledněna všechna relevantní kritéria, jako je použitelný právní rámec nebo stanovy dotčeného subjektu.
- 53 Soudnímu dvoru je v tomto ohledu položena otázka, zda je pro posouzení hlavního cíle subjektu rozhodující struktura jeho obratu a podíl jeho příjmů z hospodářské činnosti. Předkládající soudy si konkrétně kladou otázku, zda skutečnost, že subjekt dosahuje z takových hospodářských činností více než polovinu svých příjmů, nutně vede k tomu, že jej nelze kvalifikovat jako „organizaci pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014.
- 54 V tomto ohledu je třeba nejprve konstatovat, že čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 neobsahuje pro účely posouzení hlavního cíle subjektu a jeho kvalifikace coby „organizace pro výzkum a šíření znalostí“ žádné požadavky týkající se struktury a původu financování jeho činností. V tomto ustanovení je dokonce uvedeno, že taková kvalifikace musí být provedena bez ohledu na způsob financování daného subjektu nebo na jeho právní postavení, tj. zda byl zřízen podle veřejného, nebo soukromého práva.
- 55 Dále je nutno konstatovat, že požadavek odděleného účetnictví, který je stanoven v čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014, potvrzuje, že organizace pro výzkum a šíření znalostí může vykonávat i činnosti hospodářské povahy, ze kterých jí plynou příjmy.
- 56 Jak konečně zdůrazňují lotyšská a nizozemská vláda a Komise, je třeba konstatovat, že kritérium struktury obratu subjektu a podílu příjmů z jeho hospodářské činnosti a podílu příjmů z jeho výzkumné činnosti a činnosti spočívající v šíření výsledků tohoto výzkumu, které jsou zpravidla nehospodářské povahy, může – je-li nahlíženo samostatně – poskytnout zkreslený obraz o skutečné činnosti subjektu a jeho hlavním cíli, například může dojít k podcenění skutečného významu činnosti, z níž mu plyne jen malý objem příjmů.
- 57 Je tudíž třeba mít za to, že kritérium struktury obratu subjektu a podílu příjmů z jeho hospodářské činnosti nelze použít jako jediné rozhodující kritérium pro posouzení hlavního cíle uvedeného subjektu pro účely případné kvalifikace tohoto subjektu jako organizace pro výzkum a šíření znalostí.
- 58 Článek 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 však nebrání tomu, aby bylo toto kritérium zohledněno v širším kontextu analýzy všech relevantních okolností jako jeden z ukazatelů svědčících o hlavním cíli daného subjektu.

- 59 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na první a druhou otázku ve věci C-164/21 a na první až třetí otázku ve věci C-318/21 odpovědět tak, že čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 musí být vykládán v tom smyslu, že subjekt zřízený podle soukromého práva, který vykonává více činností, včetně výzkumu, ale většina jeho příjmů pochází z takových hospodářských činností, jako je poskytování vzdělávacích služeb za úplatu, lze považovat za „organizaci pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu tohoto ustanovení pod podmínkou, že s ohledem na všechny relevantní okolnosti daného případu lze prokázat, že jeho hlavním cílem je provádět nezávisle základní výzkum, průmyslový výzkum nebo experimentální vývoj, které jsou případně doplněny činnostmi spočívající v šíření výsledků této výzkumné činnosti formou výuky, publikací nebo transferu znalostí. V tomto rámci nelze od takového subjektu vyžadovat, aby určitý podíl svých příjmů získával z nehospodářských činností spočívajících ve výzkumu a šíření znalostí.

Ke třetí otázce ve věci C-164/21

- 60 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu ve věci C-164/21 je, zda musí být čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby mohl být určitý subjekt považován za „organizaci pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu tohoto ustanovení, je nezbytné, aby tento subjekt znovu investoval příjmy ze své primární činnosti do téže činnosti.
- 61 Nejprve je třeba konstatovat, že kromě povinnosti vést oddělené účetnictví o financování, nákladech a příjmech souvisejících s případnými hospodářskými činnostmi vykonávanými daným subjektem nestanoví čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 pro účely kvalifikace tohoto subjektu coby organizace pro výzkum a šíření znalostí žádný požadavek týkající se využívání a případného opětovného investování jeho příjmů.
- 62 V tomto ohledu je třeba dále poznamenat, že – jak ve svých vyjádřeních uvádí nizozemská vláda a Komise – požadavek opětovného investování příjmů existoval v rámci dřívějšího režimu zavedeného nařízením č. 800/2008, jehož čl. 30 bod 1 mimo jiné stanovil, že „veškerý zisk je zpětně investován do těchto [výzkumných] činností nebo šíření jejich výsledků nebo do výuky“, a že tento požadavek nebyl do nařízení č. 651/2014 převzat.
- 63 Na rozdíl od toho, co tvrdí lotyšská vláda, je třeba konečně konstatovat, že takový požadavek opětovného investování nelze vyvodit z bodu 19 písm. b) sdělení Komise z roku 2014, který na rozdíl od bodu 19 písm. a) tohoto sdělení nemá za cíl kvalifikovat primární činnosti výzkumných organizací, ale týká se pouze kvalifikace činností v rámci transferu znalostí. Tento bod 19 písm. b) odkazuje na požadavek opětovného investování příjmů do primárních činností výzkumné organizace pouze za účelem vymezení podmínek, za nichž lze jako „nehospodářské“ kvalifikovat zmíněné činnosti v rámci transferu znalostí.
- 64 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na třetí otázku ve věci C-164/21 odpovědět tak, že čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby mohl být určitý subjekt považován za „organizaci pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu tohoto ustanovení, není nezbytné, aby tento subjekt znovu investoval příjmy ze své primární činnosti do téže činnosti.

Ke čtvrtým otázkám ve věci C-164/21 a ve věci C-318/21

- 65 Podstatou čtvrtých otázek předkládajících soudů ve věcech C-164/21 a C-318/21 je, zda musí být čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 vykládán v tom smyslu, že rozhodujícími kritérii pro kvalifikaci určitého subjektu coby „organizace pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu tohoto ustanovení je právní postavení členů a podílníků tohoto subjektu, jakož i případná výdělečná povaha činností, které vykonávají, a cílů, které sledují.
- 66 Zprvč čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 výslovně stanoví, že právní postavení subjektu (zda je zřízený podle veřejného, nebo soukromého práva) a způsob jeho financování jsou pro účely určení, zda jej lze kvalifikovat jako organizaci pro výzkum a šíření znalostí, irrelevantní. Uvedené svědčí o tom, že Komise, tedy autorka nařízení č. 651/2014, chtěla, aby se při kvalifikaci subjektu jako organizace pro výzkum a šíření znalostí nezohledňovala formální kritéria související s právním postavením dotčeného subjektu a s jeho vnitřní organizací.
- 67 Zadržé tomu, že právní postavení členů nebo podílníků subjektu a výdělečná či nevýdělečná povaha jejich činnosti nebo jejich cílů nemohou být při kvalifikaci uvedeného subjektu coby „organizace pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu tohoto ustanovení rozhodující, nasvědčuje i pravidlo obsažené v čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014, podle kterého platí, že podniky, jež mohou uplatňovat rozhodující vliv na organizaci pro výzkum a šíření znalostí, například jako podílníci nebo členové, nesmějí mít přednostní přístup k výsledkům, jichž tato organizace dosáhla.
- 68 Kromě toho je třeba uvést, že se toto pravidlo týká pouze subjektů, které lze považovat za podniky. Jak přitom Soudní dvůr opakovaně rozhodl (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 19. února 2002, *Wouters a další*, C-309/99, EU:C:2002:98, body 46 a 47, jakož i ze dne 11. června 2020, *Komise a Slovenská republika v. Dôvera zdravotná poisťovňa*, C-262/18 P a C-271/18 P, EU:C:2020:450, body 28 a 29), a jak potvrzuje článek 1 přílohy I nařízení č. 651/2014, jakož i bod 17 sdělení Komise z roku 2014, „podnikem“ ve smyslu unijního práva je jakákoliv entita vykonávající hospodářskou činnost spočívající v nabízení zboží nebo poskytování služeb na daném trhu, a to nezávisle na právním postavení této entity či výdělečné povaze cíle, který sleduje. Jak tedy tvrdí zejména lotyšská a nizozemská vláda, jakož i Komise, pravidlo obsažené v čl. 2 bodu 83 nařízení č. 651/2014 nestanoví žádné omezení stran právního postavení případných členů nebo podílníků organizace pro výzkum a šíření znalostí ani stran výdělečné či nevýdělečné povahy činností, které vykonávají, a cílů, které sledují.
- 69 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na čtvrté otázky ve věcech C-164/21 a C-318/21 odpovědět tak, že čl. 2 bod 83 nařízení č. 651/2014 musí být vykládán v tom smyslu, že rozhodujícími kritérii pro kvalifikaci určitého subjektu coby „organizace pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu tohoto ustanovení není právní postavení členů a podílníků tohoto subjektu, ani případná výdělečná povaha činností, které vykonávají, a cílů, jež sledují.

K nákladům řízení

- 70 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 2 bod 83 nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 [SFEU] prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem,

musí být vykládán v tom smyslu, že

subjekt zřízený podle soukromého práva, který vykonává více činností, včetně výzkumu, ale většina jeho příjmů pochází z takových hospodářských činností, jako je poskytování vzdělávacích služeb za úplatu, lze považovat za „organizaci pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu tohoto ustanovení pod podmínkou, že s ohledem na všechny relevantní okolnosti daného případu lze prokázat, že jeho hlavním cílem je provádět nezávisle základní výzkum, průmyslový výzkum nebo experimentální vývoj, které jsou případně doplněny činnostmi spočívající v šíření výsledků této výzkumné činnosti formou výuky, publikací nebo transferu znalostí. V tomto rámci nelze od takového subjektu vyžadovat, aby určitý podíl svých příjmů získával z nehospodářských činností spočívajících ve výzkumu a šíření znalostí.

- 2) Článek 2 bod 83 nařízení č. 651/2014

musí být vykládán v tom smyslu, že

k tomu, aby mohl být určitý subjekt považován za „organizaci pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu tohoto ustanovení, není nezbytné, aby tento subjekt znovu investoval příjmy ze své primární činnosti do téže činnosti.

- 3) Článek 2 bod 83 nařízení č. 651/2014

musí být vykládán v tom smyslu, že

rozhodujícími kritérii pro kvalifikaci určitého subjektu coby „organizace pro výzkum a šíření znalostí“ ve smyslu tohoto ustanovení není právní postavení členů a podílníků tohoto subjektu, ani případná výdělečná povaha činností, které vykonávají, a cílů, jež sledují.

Podpisy.